

Bir Bir Siliniyor İzler

— redfer · 25 Kasım 2024

sevda büyüdükçe
boy atıyor ayrılıklar
kıyamette dünya sürekli
dökülüyor makyajı ince ince
zamanın paslı ucu dokunuyor tenlere
her an bir kuyuya itiliyor insan

hasret meyveleri ağlıyor dal uçlarında
kalbin her kasılmasında
biraz daha uzağa düşüyor dünya
dağılıyor meclisler
tükeniyor lezzetler
kirpik uçlarını yakıyor zevalin yangınları
güze dönüyor baharlar

saat gibi şu dünya
ve insan,
duruyor hep böyle kalacakmış gibi
içinde milyonlarca çark sürekli titriyor

toprak oluyor şehirlerin taşları
gelip gidiyor insanları
altı üstüne geliyor alemin

karılıyor kalbi toprağın
sürekli ve sessiz zelzelelerin avucundan
kum gibi dökülüyoruz
sakin ve saydam depremler
tozariyor parmak uçlarımızda
neyi seviyorsak yanı başımızda
hep bir veda bekliyor bizi
neye düşkünsük
hep bir cefa geliyor ardından

yaslandıklarıyla avunanların
belki sonra diye diye oyalananların
çoğalttıkça var olacaklarını sananların
güvencelerinin dağılmasını
mahzun ve mahcup bir tebessümle seyrediyor olmalıyız
onların korkularını ve kaygılarını da
o sonsuz tebessümünün kıvrımlarında
eritmeyi istiyor olmalıyız

sema etmeden kibleye dönük yüzlerimizi
tarumar ediyor kırık heyecanlar
yokluğa gömülü handemizin esrarından
bir bir siliniyor izler
içimizde tılsımın en hafisi
en sadık heceye bürünüyor keder
sancılı bir şuleyi dolanıyor imgeler
dudağımızda bir mavi şarkı tebessümü
mesken biliyor zarfın zarifliğini

eş anlamlı ayrılıklar
biraz da kader
üstünü harflerle örten şehirler tasarlıyoruz
korkuyor uyumaya dil ucumuzdaki mücevherler
bulutların safında hep bir inziva
hep ağlayacak gibi

kirpiğimizde hep bir damla asılı duruyor

tevekkül mutluluğu kalbimizi öpsün yine
buseleri kalsın inanmışlığın yüzümüzde
firuze bir bakışla kapanıp ellerine
kavuşmuş gibi doya doya sarılalım
üşüyen günlerimizi ısıtsın
yıkasın bütün gecelerimizin hevesini

dert duvarları üstümüze üstümüze gelirken
korku alevleri kalbimizi yakıp kavururken
sonsuz gölgelerin tarafına çağırıyor bizi
etrafımızı sarıp sarmalarken hüznlerin kışı
kalplerimize zemheri soğuklarla vururken
o bizi yüz yüze bakacağımız
söz söze çoğalacağımız
göz göze kalacağımız
sarsıntısız sohbet odalarında bekliyor

buranın kalmaya değer olmadığını
buranın kimseyi doyurmadığını söyleyecek
buradan sonrasının olduğunu
bundan fazlasını istediğini fısıldayacak
kulaklarımıza

*

izcilerden biri
vallahi dedi
onlar geçmemişlerdir şu mağaradan ileri
burada kesiliyor izleri
içlerinden bir kısmı ümeye bin halef ile beraber
mağaranın ağızına kadar geldiler

sevgili peygamberimiz (s.a.v.) ile hz. abu bekir
onları görüyor
onları göremiyorlardı müşrikler
fazlasıyla telaşa kapıldı hz.ebu bekir,
ya resulallah ,beni öldürseler de gam çekmem
ben nihayet bir ferdim

Allah göstermesin, sana
bir zarar ve ziyan eriştirecek olurlarsa
bu sebep olur bütün ümmetin helakine

resul-i kibriya kemal-i emniyet içinde
Allah bizimle beraberdir... zlme,
diye teselli verdi
hz. ebu bekir, ya resulallah
onlardan birisi eğilip de
ayaklarının dibinden bir bakıverse
görür bizi

fahr-i alem efendimiz,
yine emin ve mütevekkil bir Őekilde
ya eba bekir, iki kişinin ncs Allah olursa
sen akıbetin ne olacağını zannediyorsun
yakalanacağımızı mı sanırsın...
sonra da hz. ebu bekir'in
i ferahlığına kavuşması için
Cenab-ı Hakka dua etti

Yüce Allah, kur'an-ı kerim'inde bu hadiseye
işaret eder Şu ayetiyle
'siz Allah'ın resulüne yardım etmeseniz de,
Allah ona yardım etmiştir.
kafirler onu yurdundan çıkardıklarında,
mağaradaki iki kişiden biri olduğu halde o,
yanındaki dostuna zlme diyordu,
Allah bizimle beraberdir.'

' Allah böylece onun üzerine emniyet ve rahmetini indirdi,
sizin göremediğiniz ordularla onu takviye etti
ve kafirlerin davasını alçalttı.
Yüce olan Allah'ın davasıdır.
Allah'ın kudreti her Őeye galiptir
ve O'nun her işi hikmet ileidir...'

sevr mağarasına oldukça yaklaşan müşrikler
Şu mağarayı da aryalım dediler.

içlerinden biri mağaranın ağzına kadar gelir
içeri girip bakma lüzumu hissetmeden geri döner
neden girip içeri bakmadın.. diye sordular
mağaranın ağzında iki yabani güvercinin
yuva kurduğunu gördüm
orada olduklarına asla ihtimal vermem

azılı müşrik ümeyye bin halef
arkadaşlarına hiddetli hiddetli şöyle seslendi
hala mağaranın orada ne dolaşip duruyorsunuz
orada örümceğin ağ bağladığını görmüyor musunuz
vallahı ben, bu ağın
muhammed doğmadan önce gerilmiş olduğu kanaatindeyim
ve mağaranın yanından uzaklaştılar

Cenab-ı Hak,ın nöbetçi tayin ettiği
bir örümcek ve iki yabani güvercin ile
sevgili resulünü kureyş'e karşı korumuş oldu
cuma, cumartesi ve pazar gecelerini orada geçirdiler
üç gün üç gece mağarada gizlenmeleri, tedbir içindi
müşrikler bu zaman zarfında,
onların mekke civarından uzaklaşmış olduklarına
kanaat getirerek takiplerini gevşettiler

mağarada gizlendikleri zaman zarfında
hz.ebu bekir'in oğlu abduallah
kureyşliler arasında dolaşiyor gündüzleri
ne konuştuklarını,
öğrendikten sonra neler düşündüklerini
geceleri gelip resul-i ekreme anlatıyordu
orada geçiriyordu geceyi
aydınlık tamamıyla etrafı sarmadan
geri dönüyordu mekke'ye

hz. ebu bekir'in kölesi de
amir bin fuheyre de
koyunlarını güdüyor o civarda
hem abduallah'ın izlerini yok ediyor
hem de süt götürüyordu onlara

daha evvel kararlaştırıldığı üzere
kılavuz olarak tutulan abdullah bin üreykit de
kendisine teslim edilen iki deve ile birlikte
kendi devesi de yanında bulunduğu halde
pazartesi günü seher vakti
göründü sevr dağının eteğinde

peygamber efendimiz ve beraberindekilere
yol azığı olarak bir koyun kesilmiş, eti pişirilmişti
hz. ebu bekir'in kızı esma (r.a.)
koyup bunu bir dağarcığa
bir tulum su ile birlikte getirdi mağaraya

dağarcık ve tulumun ağzını bağlamak için hz. esma
bağ getirmeyi unutmuştu
mağaradan hareket edileceği sırada
bağlayacak bir şey bulamayınca civarda
belindeki kuşağı yırtıp, ayırdı iki parçaya

bir parçasıyla yemek dağarcığını
diğer parçasıyla bağladı su tulumunun ağzını
bunun üzerine resul-i Ekrem buyurdu
esma'ya cennette iki kuşak var... diye
bundan sonra hz. esma'ya
zatü'n-nıtakeyn
iki kuşak sahibi denmiştir

rebiülevvel ayının 4'ü, pazartesi günüydü
mağaradan hareket saati gelmişti
hz. ebu bekir, iki devesinden üstün olanını
resul-i kibriya efendimize takdim ederek
anam babam sana feda olsun,
ya resulallah, buyur binin

resul-i ekrem ve hz. ebu bekir develerine bindiler
hz. ebu bekir, yolda kendilerine
hizmet etsin diye terkisine aldı
azatlı kölesi amr bin füheyre'yi

yol göstermekte oldukça mahirdi
abdullah bin ureykit önlerine düştü
sevr mağarasından ayrıldılar.

resul-i kibriya efendimiz, doğup büyüdüğü
mübarek şehirden ayrılıyordu
aşağısından geçerken hezreve nam mevkide
devesini durdurdu
mahzun mahzun baktı kudsi beldeye
ve ona olan sevgisini şöyle dile getirdi

vallahi, sen Allah'ın yarattığı yerlerin en hayırlısı
Allah katında en sevimli olanısın
bana, senden daha sevgili
daha güzel yurt yoktur
çıkarmaya zorlanmamış olsaydım
asla senden ayrılmaz
senden başka yerde yurt, yuva tutmazdım

Cenab-ı Hak, habib-i edibini teselli eden
şu ayeti inzal buyurdu,
'kur'an'ı okumayı, tebliğ etmeyi
ona uymayı sana farz kılan Allah
muhakkak ki, seni tekrar mekke'ye döndürecek,
ahrette de övülmüş bir makam olan
en büyük şefaata makamına kavuşturacaktır'

düşmanın takibini zorlaştırmak
onu şaşırtmak gayesiyle medine'ye doğru
herkesin gittiği yoldan ayrı bir yol takip edildi
önce, güney istikametinde
kızıl denize yakın tihame'ye gittiler

sonra kuzey'e döndüler
denizden uzak çöl içinden
sahile paralel yol aldılar
salı günü öğleye kadar
durup dinlenmeden deve sırtında
yol katlettiler

salı günü öğle üzeri bir gölgelikte
bir nebze dinlenmek için konakladılar
peygamber efendimiz, istirahata çekildi
hz. ebu Bekir başında
bir muhafız gibi bekliyordu
bir taraftan da etrafa göz gezdiriyordu

yolculuk esnasında garip hadiseler cereyan ediyordu
uzakta bir çoban gördüler
yanına varıp süt istedikleri bir çoban,
yanımda süt verecek şu keçiden başkası yok
fakat o da hamile oldu ve sütü çekildi....dedi

resul-i kibriyanın şifalı ve bereketli eli
keçinin memelerine uzandı
mübarek elleriyle, onları sığadı ve dua etti
memeler, anında sütle doldu
sağılan sütü hepsi
kana kana içti

hayretler içinde kalan çoban
Allah aşkına, sen kimsin
senin gibisine rastlamadım şimdiye kadar
resul-i ekrem efendimiz
kim olduğumu söylerim
gördüğünü, duyduğunu gizli tutmak şartıyla

çoban, olur, gizli tutarım diye söz verince
fahr-i alem efendimiz
ben Allah'ın resülü muhammed'im. buyurdu
hayreti bütün bütün artan çoban
demek kureyş'in yolunu sapıttı dediği
zat sensin, öyle mi dedi

server-i kainat peygamber efendimiz,
onlar, öyle söylüyorlar.
bunun üzerine çoban
ben ;önce şahadet ederim ki;

sen bir peygambersin
getirdiğin de haktr
senin yaptığını ancak bir peygamber yapabilir
ben, sana tabi oldum dedi
orada islamiyetle şereflendi

kureş'in peygamber efendimizi ele geçirenlere
yüz deve va'd ettiği
kinane kabilesinden olup o havalide yaşayan
beni müdlic aşireti tarafından da duyulmuştu
sahil yolundan iki deve ile dört kişinin
geçip gittiğini de işitmişlerdi

bunlardan gayet cesur
aynı zamanda iyi iz takip eden
süraka bin malik de bu mükafatın tatlılığına kanarak
takibe koyulmuştu resul-i ekrem efendimizi
bir ihbar üzerine süraka harekete geçti
kısa zamanda buldu izlerini

dörtnala koşturduğu atı ile
gittikçe yaklaşıyordu resul-i ekrem efendimize
aralarında az bir mesafe kalmıştı
hz. ebu bekir süraka'nın geldiğini görünce telaşlandı
peygamber Efendimiz, mağarada olduğu gibi
üzülme, Allah bizimle beraberdir. dedi

*

redfer

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)'in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 49.bölümü